

Warszawa, dnia 8 listopada 2019 r.

Poz. 2166

USTAWA

z dnia 16 października 2019 r.

o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 168a dodaje się art. 168b w brzmieniu:

„Art. 168b. 1. Kontrolę spełniania przez wprowadzony do obrotu kocioł na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 169 ust. 1 prowadzi właściwe organy Inspekcji Handlowej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668).

2. Organy, o których mowa w ust. 1, przekazują do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyniki przeprowadzonych kontroli zawierające następujące dane:

- 1) liczbę przeprowadzonych kontroli;
- 2) liczbę skontrolowanych podmiotów;
- 3) liczbę skontrolowanych kotłów na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW;
- 4) liczbę i rodzaj stwierdzonych nieprawidłowości;
- 5) liczbę wydanych zaleceń pokontrolnych oraz liczbę i wartość nałożonych administracyjnych kar pieniężnych.

3. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie danych, o których mowa w ust. 2, podaje do publicznej wiadomości, w terminie do końca marca roku następującego po roku, którego te dane dotyczą, zbiorczą informację zawierającą dane, o których mowa w ust. 2.”;

2) w art. 171b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Uwzględniając potrzebę ograniczania negatywnego wpływu na środowisko oraz zdrowie i życie ludzi, przepisu ust. 1 nie stosuje się do kotłów na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW, które nie spełniają wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 169 ust. 1.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej oraz ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

²⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 27 maja 2019 r. pod numerem 2019/257/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1403, 1495, 1501, 1527, 1579, 1680, 1712, 1815 i 2087.

3) w tytule III w dziale II w rozdziale 3 po art. 172 dodaje się art. 172a w brzmieniu:

„Art. 172a. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) kotły na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW – rozumie się przez to kocioł na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW, w tym kocioł wchodzący w skład zestawów zawierających kocioł na paliwo stałe, ogrzewacze dodatkowe, regulatory temperatury i urządzenia słoneczne, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a i d rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 193 z 21.07.2015, str. 100, z późn. zm.⁴⁾), z wyłączeniem kotła o znamionowej mocy cieplnej większej niż 100 kW z ręcznym zasilaniem balotami słomy;
- 2) wprowadzeniu do obrotu kotła na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW – rozumie się przez to każde rozporządzenie kotłem na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, w tym najem oraz sprzedaż za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej lub realizowane w innej formie niż w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.”;

4) w tytule V dodaje się dział VI w brzmieniu:

„Dział VI

Administracyjne kary pieniężne za naruszenie zakazu wprowadzania do obrotu kotłów na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW niespełniających wymagań

Art. 321k. 1. Przedsiębiorca, który narusza zakaz określony w art. 171 przez wprowadzenie do obrotu kotła na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW w rozumieniu art. 172a pkt 2, który nie odpowiada wymaganiom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 169 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej.

2. Administracyjna kara pieniężna wynosi do 5% przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym, jednak nie mniej niż 10 000 zł.

3. Jeżeli przedsiębiorca w poprzednim roku kalendarzowym nie osiągnął przychodu albo nie prowadził działalności gospodarczej, administracyjna kara pieniężna wynosi 10 000 zł.

4. Administracyjną karę pieniężną wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 168b ust. 1.

5. Przedsiębiorca jest obowiązany do dostarczenia wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 168b ust. 1, na każde jego wezwanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania tego wezwania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej.

6. Administracyjna kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa i jest wnoszona na rachunek bankowy właściwego wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej.”;

5) w art. 348 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osoby fizycznej będącej przedsiębiorcą, która dokonuje wprowadzenia do obrotu kotła na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW w rozumieniu art. 172a pkt 2, który nie odpowiada wymaganiom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 169 ust. 1.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.⁵⁾) w art. 21 w ust. 1 pkt 129a otrzymuje brzmienie:

„129a) świadczenia, w szczególności dotacje oraz kwoty umorzonych pożyczek, otrzymane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej lub wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, na przygotowanie dokumentacji oraz realizację przedsięwzięcia, w tym otrzymane ze środków udostępnionych bankom zgodnie z art. 411 ust. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.⁶⁾);”.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 51.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978 i 2020.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1403, 1495, 1501, 1527, 1579, 1680, 1712, 1815, 2087 i 2166.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, 1309, 1524, 1696, 1712 i 1815) w art. 33 w ust. 2 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) oświadczenie projektanta dotyczące możliwości podłączenia projektowanego obiektu budowlanego do istniejącej sieci ciepłowniczej, zgodnie z warunkami określonymi w art. 7b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.⁷⁾), złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950 i 2128); składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy(-ma) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”

Art. 4. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.⁸⁾) w art. 7b:

1) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Podmiot posiadający tytuł prawny do korzystania z obiektu, który nie jest przyłączony do sieci ciepłowniczej lub wyposażony w indywidualne źródło ciepła, zlokalizowanego na terenie, na którym istnieją techniczne warunki dostarczania ciepła z systemu ciepłowniczego lub chłodniczego, zapewnia efektywne energetycznie wykorzystanie lokalnych zasobów paliw i energii przez przyłączenie obiektu do sieci ciepłowniczej, o ile istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci ciepłowniczej i dostarczania ciepła do tego obiektu z sieci ciepłowniczej.

2. Przez system ciepłowniczy lub chłodniczy rozumie się sieć ciepłowniczą lub chłodniczą oraz współpracujące z tą siecią urządzenia lub instalacje służące do wytwarzania lub odbioru ciepła lub chłodu.

3. Obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli:

1) ceny ciepła stosowane przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem ciepła i dostarczające ciepło do sieci ciepłowniczej, o której mowa w ust. 1, są równe lub wyższe od obowiązującej średniej ceny sprzedaży ciepła, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c, dla źródła ciepła zużywającego tego samego rodzaju paliwo albo

2) planowane jest dostarczanie ciepła z indywidualnego źródła ciepła w obiekcie, które charakteryzuje się współczynnikiem nakładu nieodnawialnej energii pierwotnej nie wyższym niż 0,8 lub pompy ciepła lub ogrzewania elektrycznego.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Współczynnik nakładu nieodnawialnej energii pierwotnej, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. z 2018 r. poz. 1984 oraz z 2019 r. poz. 730).

3b. W odniesieniu do obiektów zasilanych z więcej niż jednego indywidualnego źródła ciepła, na potrzeby określenia współczynnika nakładu nieodnawialnej energii pierwotnej, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, dla całości ciepła dostarczanego do obiektu, stosuje się odpowiednio metodologię zawartą w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 545, 1030, 1210 i 2020).”

Art. 5. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668) w art. 3 w ust. 1 po pkt 2d dodaje się pkt 2da w brzmieniu:

„2da) przeprowadzanie kontroli, o której mowa w art. 168b ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;”

Art. 6. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm.⁹⁾) w art. 41 ust. 12a otrzymuje brzmienie:

„12a. Przez budownictwo objęte społecznym programem mieszkaniowym rozumie się obiekty budownictwa mieszkaniowego lub ich części, z wyłączeniem lokali użytkowych, lokale mieszkalne w budynkach niemieszkalnych sklasyfikowanych w Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych w dziale 12, oraz obiekty sklasyfikowane w Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych w klasie ex 1264 – wyłącznie budynki instytucji ochrony zdrowia świadczących usługi zakwaterowania z opieką lekarską i pielęgniarską, zwłaszcza dla ludzi starszych i niepełnosprawnych, a także mikroinstalację, o której mowa w art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.¹⁰⁾), funkcjonalnie z nimi związaną, z zastrzeżeniem ust. 12b.”

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 730, 1435, 1495, 1517, 1520, 1524 i 1556.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 730, 1435, 1495, 1517, 1520, 1524 i 1556.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2193, 2215, 2244, 2354, 2392 i 2433 oraz z 2019 r. poz. 675, 1018, 1495, 1520, 1751 i 1818.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2245 oraz z 2019 r. poz. 42, 60, 730, 1495, 1524 i 2020.

Art. 7. Do dnia 31 grudnia 2019 r. przez kocioł na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW rozumie się kocioł na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW, w tym kocioł wchodzący w skład zestawów zawierających kocioł na paliwo stałe, ogrzewacze dodatkowe, regulatory temperatury i urządzenia słoneczne, z wyłączeniem kotła:

- 1) przeznaczonego do ogrzewania i rozprowadzania gazowych nośników ciepła, takich jak para wodna lub powietrze;
- 2) kogeneracyjnego na paliwo stałe o znamionowej mocy elektrycznej nie mniejszej niż 50 kW;
- 3) o znamionowej mocy cieplnej większej niż 100 kW z ręcznym zasilaniem balotami słomy.

Art. 8. Kontrole, o których mowa w art. 168b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, dotyczące kotłów na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW, o których mowa w art. 7, rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2020 r., są prowadzone do ich zakończenia.

Art. 9. W przypadku gdy w wyniku kontroli, o której mowa w art. 168b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zostanie stwierdzone, że kocioł na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW, o którym mowa w art. 7, nie odpowiada wymogom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 169 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 grudnia 2019 r., przepisy działu VI tytułu V ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się.

Art. 10. Do spraw uregulowanych na podstawie przepisów ustaw zmienianych w art. 3 i art. 4, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 3 i art. 4 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wynikających z ustawy wynosi 9 000 tys. zł, z tym że w roku:

- 1) 2019 – wynosi 900,00 tys. zł;
- 2) 2020 – wynosi 900,00 tys. zł;
- 3) 2021 – wynosi 900,00 tys. zł;
- 4) 2022 – wynosi 900,00 tys. zł;
- 5) 2023 – wynosi 900,00 tys. zł;
- 6) 2024 – wynosi 900,00 tys. zł;
- 7) 2025 – wynosi 900,00 tys. zł;
- 8) 2026 – wynosi 900,00 tys. zł;
- 9) 2027 – wynosi 900,00 tys. zł;
- 10) 2028 – wynosi 900,00 tys. zł.

2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów monitoruje wykorzystanie limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 3 w zakresie art. 172a pkt 1 oraz art. 3 i art. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*